

Άννα Γαλανού - Θυσία

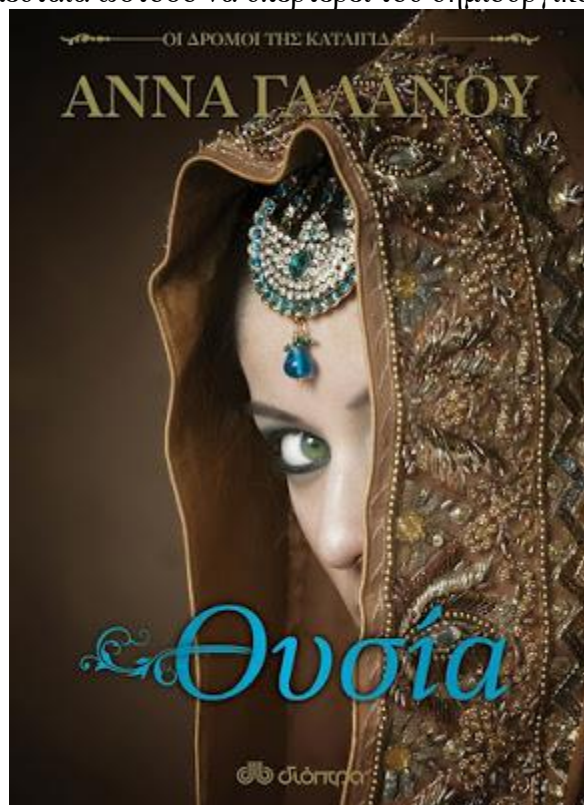
Με την κριτική ματιά της **Ευδοξίας Κολυδάκη**.

Τόπος : Ενετοκρατούμενη Κρήτη (Χάνδακας, Ρέθυμνο), Οθωμανική Ανδριανούπολη, Κωνσταντινούπολη

Χρόνος : Το δεύτερο μισό του 16ου αιώνα, όταν δύο από τις "μεγάλες δυνάμεις" της εποχής, ήταν στο απόγειο της κυριαρχίας τους και της επιβολής τους, ως κατακτητές, αλληλο-υποβλέπονταν και εξαντλούσαν όλα τα "μέσα υποταγής" που διέθεταν στους υποταγμένους...

Ενδιαφέρουσα και απολύτως ακριβής η αντίθεση ανάμεσα στον Χάνδακα, όπου οι Ενετοί ασκούν και επιβάλλουν τα κυριαρχικά τους δικαιώματα με περισσή σκληρότητα σε όσους αντιστέκονται και επαναστατούν, και στο Ρέθυμνο της ίδιας χρονικής περιόδου, όπου, οι τέχνες και η άνθισή τους, υπερσκελίζουν την αίσθηση της κατοχής των Ενετών και επιτρέπουν την αρμονικότερη συμβίωση κατακτητών και γηγενών.

Οφείλω να πω, επίσης, ότι με εντυπωσίασε ακόμα περισσότερο, η λιτή (απολύτως ενταγμένη όμως στη ροή της αφήγησης) αναφορά, υπό την μορφή ενθυμήσεων, των πεπραγμένων του Οθωμανού Σουλτάνου, της ίδιας περιόδου, στοιχείο που συνεισφέρει καίρια και συνηγορεί υπέρ (και) του ιστορικού χαρακτήρα της αφήγησης, αφού, η "Θυσία" χάρη στην συγγραφική έμπνευση, συνδυάζει άψογα την μυθοπλασία με την ιστορία, χωρίς η τελευταία ωστόσο να υπερτερεί του δημιουργικού στοιχείου.

Θέμα : η ιστορία της Ρούσσας Βενιέρη, μία έφηβης, η οποία, μπορεί να φαίνεται για λίγο ως άθυρμα της ιστορίας και της τύχης του τόπου της, που επηρεάζεται από την τραγική απώλεια των δικών της ανθρώπων και παραμένει έρμαιο στις βουλήσεις

τρίτων, αλλά στην πραγματικότητα, διαθέτει μία ισχυρή προσωπικότητα, εμπορούμενη από το περήφανο, ανυπότακτο και ανεξάρτητο πνεύμα της, το οποίο κυριαρχεί σε όλη την αφήγηση, που της επιτρέπει αρχικά να ξεφύγει από την προαποφασισμένη μοίρα της, και στη συνέχεια, να προσαρμοσθεί στις αντίξοες συνθήκες και στον τρόπο ζωής που της επιβάλλονται, (οι οποίες δεν στερούνται κινδύνων), να αποφασίσει την προσωπική της συνοδοιπορία με τον σύντροφό της, να έρθει αντιμέτωπη ξανά με ανεπιθύμητα πρόσωπα και οδυνηρές καταστάσεις, να συγκρουσθεί μαζί τους, και στο τέλος, να επιλέξει με τραγικό τρόπο ανάμεσα στη ζωή και στον θάνατο.

Για το συγκλονιστικό τέλος της "Θυσίας" δεν θα πω κάτι συγκεκριμένα, θα επισημάνω μόνο ότι οι τελευταίες σελίδες του βιβλίου, χαρακτηρίζονται από έντονη δραματικότητα, ένταση και αγωνία η οποία κορυφώνεται σταδιακά, με μοναδικό τρόπο, "δικαιώνοντας" απόλυτα τον τίτλο του βιβλίου.

Η "Θυσία" ως πρώτο μέρος της τριλογίας "Οι δρόμοι της καταιγίδας", μεταφέρει, με ρεαλισμό και πιστότητα το πνεύμα, τις συμπεριφορές και τις κοινωνικές συνθήκες μιας παρελθούσης ιστορικής περιόδου, χρονικά οριοθετούμενης, που επηρέασαν αποφασιστικά και δραματικά τη ζωή, τη συμπεριφορά, και την ατομική πορεία ανθρώπων και ολόκληρων οικογενειών ακόμη, που δεν δέχθηκαν άκριτα και με υστεροβουλία, όλα όσα, έξωθεν τους επιβάλλονταν.

Στη "Θυσία" η δημιουργός της, σκιαγραφεί μία ολόκληρη εποχή, μετά από την καταφανή ενδελεχή έρευνα και μελέτη του ιστορικού και χρονικού πλαισίου της, όπως άλλωστε προκύπτει από την βιβλιογραφία που παρατίθεται, χάρη στην οποία, ο συνδυασμός του μύθου και της ιστορίας, αποδεικνύεται επιτυχής για τον δημιουργό και ελκυστική για τον αναγνώστη.

Εν κατακλείδι, από την "Θυσία" της Α. Γαλανού, απέκομισα τις καλύτερες εντυπώσεις, αφού, πρόκειται για ένα πολύ καλό (και καλογραμμένο) ιστορικό μυθιστόρημα, ενταγμένο χωροχρονικά σε μία εποχή, η οποία δεν έχει τύχει αντίστοιχης ενασχόλησης στην ελληνική λογοτεχνία συγκριτικά, με άλλες κρίσιμες (από άποψη ιστορικής βαρύτητας) περιόδους, το οποίο κερδίζει τον αναγνώστη από την πρώτη έως την τελευταία του σελίδα, με τον τρόπο γραφής του, την πλοκή του, την οποία προσωπικά βρήκα αριστοτεχνικά δομημένη και τα εκφραστικά του μέσα και για όλα όσα ως αναγνώστρια, υποκειμενικά πάντα, κρίνω ότι ανταποκρίθηκαν στις προσδοκίες μου.

Μπορεί να ακούγεται χλιοειπωμένο μεν, αλλά ανυπομονώ για το δεύτερο μέρος της τριλογίας που εύχομαι να είναι εξίσου, αν όχι περισσότερο συναρπαστικό από το πρώτο.